

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313219545
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4313219545.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advocate s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, o vymoženie uloženej povinnosti, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 1Er/630/2013-35 zo dňa 6. júna 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie zhora uvedeným uznesením exekúciu zastavil a o trovách exekúcie si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 58 ods. 1, § 243b ods.1, § 243f ods. 1, 3, 4, 5, 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), § 2 písm. a), § 3 ods. 2, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, čl. 2 písm. b) Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 39, § 52 ods. 2, 4, § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že dňa 16.04.2014 súd vydal poverenie č. 5402 0119362, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov. Dňa 21.01.2016 zaslal oprávnený súdному exekútorovi Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti zo dňa 21.01.2016 a dňa 03.02.2016 postúpil súdny exekútor podanie oprávneného súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd konštatoval, že dňa 08.09.2010 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom Zmluvu o úvere, pričom žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) zmenkou vystavenou dňa 08.09.2010, kde žalovaný (povinný) vystupuje ako vystaviteľ a žalobca (oprávnený) ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov (súdneho spisu, kópie zmenky, a rozhodcovského rozsudku spis. zn. SR 09881/11, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom) dospel k záveru, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného mal preukázané, že oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, nakoľko zmenková suma 250,00 Eur presahuje 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Taktiež mal preukázané, že povinnému bol poskytnutý úver vo výške 150,00 Eur z čoho 30 % je 45,00 Eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu

250,00 Eur. Vzhľadom na uvedené zastal názor, že takáto zmenka je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej po preštudovaní úverovej zmluvy uzatvorenej medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom konštatoval, že táto zmluva nemá obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Súd prvej inštancie mal s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/339/2014 zo dňa 26.02.2014 za to, že takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah, nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa a preto ho musí vyhodnotiť ako neprijateľné a tým aj neplatné podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností konštatoval, že zmenka, titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu je neplatná, nakoľko bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere uzatvorená medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom dňa 08.09.2010 nemá obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V neposlednom rade ustálil, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, čo má v zmysle citovaného rozsudku Krajského súdu Prešov za následok nielen neplatnosť Dohody o vyplnení zmenky, ale aj neplatnosť samotnej zmenky. S poukazom na uvedené skutočnosti, v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodov, že v exekučnom konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ďalej v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a napokon k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, poukazujúc na to, že dôvod na zastavenie Exekučného konania podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nebol naplnený, pretože tento dôvod na zastavenie exekúcie sa vzťahuje iba na prípady, ak medzi oprávneným a povinným existuje spotrebiteľský záväzkovo-právny vzťah, pričom oprávnený má za to, že záväzkovo-právny vzťah medzi ním a povinným, ktorý vznikol na základe zmluvy nemá spotrebiteľský charakter. Uviedol, že zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a povinný pred uzatvorením zmluvy dobrovoľne v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že má záujem, aby mu bol poskytnutý úver na účely výkonu povolania (zaškrtnuté políčko účel „povolania“ pričom povinný mal možnosť voľby). Povinný toho istého dňa s oprávneným uzatvoril dodatok k zmluve o úvere, v ktorom dobrovoľne a vlastnoručným písmom vyhlásil, že veriteľom poskytnuté finančné prostriedky vo výške 150 Eur použije na „nákup výpočtovej techniky“ a uvedené prehlásenie potvrdil podpisom. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/313/2016-47 zo dňa 31.05.2017 sa oprávnený nestotožnil najmä s odsekom 30. odôvodnenia uznesenia, kde prvoinštančný súd konštatoval, že „Súd záverom uvádza, že povinný ako fyzická osoba nekonal pri uzavretí vyššie spomenutej zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe uvedených skutočností má súd za preukázané, že povinný má v predmetnom konaní postavenie spotrebiteľa.“ V danej veci mal za to, že je potrebné akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Mal za to, že Okresný súd Levice nedostatočným skutkovým zistením majúcim za následok zaujatie predčasného právneho záveru (bez dostatočného odôvodnenia) bola súdom prvej inštancie odňatá oprávnenému možnosť pred ním konať. V ďalšej časti oprávnený namietal, že uznesením bolo exekučné konanie proti povinnému zastavené v celom rozsahu, čo znamená, že súd priznal týmto uznesením povinnému praktický úplnú exekučnú imunitu. Oprávnený mal za to, že právnu úpravu ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimčne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. Uvedeným spôsobom by došlo k absolútnemu vylúčeniu aplikácie ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, t. j. Zmluvy o úvere. Ďalej mal za to, že ako poskytovateľ úveru dodržal úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Zdôraznil, že

povinný nemá právne postavenie spotrebiteľa, pretože nenapĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Povinný mal možnosť pred uzavretím Zmluvy oboznámiť sa so Zmluvou a jednotlivými zmluvnými podmienkami, ktoré sú v Zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a určito. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku ustanovujúce okrem iného aj mravnú kategóriu (dobrú vieru), treba vykladať aj s prihliadnutím na dobrú vieru veriteľa, ktorý uzavieral zmluvu s dlžníkom v dobrej viere, že bude plniť svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy a úver použije na účely povolania, tak ako to dlžník uviedol v Zmluve. Skutočnosť, že dlžník (Povinný) nekonal v dobrej viere, t. j. pri uzavretí Zmluvy mal úmysel použiť úver na iný účel a dodatočne prišiel k záveru, že je pre neho Zmluva subjektívne nevýhodná nemôže samo o sebe viesť k záveru, že Zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený v súvislosti so splnením povinnosti vyplývajúcej z § 243f ods. 1 Exekučného poriadku uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia Exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná táto exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný formou zápisnice aj samotný návrh na vykonanie exekúcie. Tieto skutočnosti sa tak stali v minulosti známe súdnemu exekútorovi, ktorému Oprávnený navrhol vykonanie exekúcie a stali sa známe rovnako tak súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodovacia činnosť súdu vykonaná podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vedúca k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie po preskúmaní formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zohľadnila logicky všetky tieto skutočnosti, pretože súd sa s obsahom Exekučného titulu a dôvodmi jeho vydania v celosti oboznámil a nevyžadoval žiadne ďalšie spresnenia. Exekučný titul bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa stali predmetom dokazovania a strany sporu voči nim mali možnosť uplatňovať akékoľvek relevantné námietky. Oprávnený mal za to, že si povinnosť v zmysle cit. zákonných ustanovení § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil, a teda doplnil návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote. Oprávnený preto zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru. Záverom poukázal na skutočnosť, že obdobne vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn.: 41CoE/14/2017-69 zo dňa 23.02.2017.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

9. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie

exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

11. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od od 1. novembra 2013, exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

13. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených.

15. Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

16. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

17. Podľa § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon č. 129/2010 Z. z."), na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

18. Podľa § 4 ods. 6 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 39 Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na strane spotrebiteľa („ďalej len neprijateľná podmienka“).

24. Dňa 01.01.2020 nadobudol účinnosť zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUNEK“). Tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“) (§ 1 ods. 1). Starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 1 ods. 2). Podľa dôvodovej správy je cieľom tohto zákona zabezpečiť rýchlejšiu a funkčnejšiu vymožitelnosť právom chránených nárokov v exekučnom konaní a súčasne pomôcť občanom, ktorí sa najmä v dôsledku exekúcií ocitli v dlhovej pasci. Odvolací súd je však toho názoru, že ZoUNEK rieši iba zastavenie starej exekúcie (začatej pred 01.04.2017) s nevyhnutnou podmienkou uplynutia 5 ročnej (§2/1-a) rozhodnej doby od poverenia exekútorovi (§ 3), ktorá rozhodná doba k 01.01.2020 už uplynula alebo (po 01.01.2020) uplynie neskôr (ak podmienky zákona nastanú neskôr). ZoUNEK nerieši zastavenie exekúcie ako absolútny postup, bez ohľadu na stav exekučného konania ku dňu 01.01.2020, resp. ku dňu uplynutia 5 ročnej rozhodnej doby po tomto dni (vtedy - inak by vôbec nemal výnimku v § 4), ale v § 4 ako v kolíznom ustanovení vylúčil stret (účinky) zastavenia - ukončenia exekúcie zo zákona (ZoUNEK) so zastavením exekúcie podľa Exekučného poriadku tak, že ak k 01.01.2020 (resp. ku dňu uplynutia 5 ročnej rozhodnej doby až po tomto dni) súd rozhoduje (lebo účinky úkonov exekúcie k 01.01.2020 zostali zachované - ako podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP) o odklade exekúcie (ods. 1) alebo o veciach špecifikovaných v ods. 2 písm. a - g, sa rozhodná doba (ak by aj inak k 01.01.2020 uplynula) predlžuje (ods. 1), resp. neuplynie skôr (ods. 2), teda rozhodná doba 5 rokov pre zastavenie (podľa § 2 ods. 1 písm. a/ ZoUNEK) neuplynula /uplynúť nemohla/ a teda zastavenie exekúcie podľa ZoUNEK nenastáva (k 01.01.2020, resp. ku dňu uplynutia 5 ročnej rozhodnej doby po tomto dni) a súd rozhoduje podľa Exekučného poriadku; teda až vtedy, ak by súd svojím rozhodnutím odklad exekúcie nepovolil/ exekúciu nezastavil (KS zastavenie nepotvrdil) a došlo by následne i k uplynutiu 12 mesačnej lehoty, až vtedy by mohol exekúciu zastaviť podľa ZoUNEK (ktorý v prípade nevydania poverenia exekútorovi ani neplatí - § 3), avšak v danej veci odvolací súd rozhoduje o odvolaní oprávneného proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku v znení účinnom k 31.03.2017, teda rozhoduje o zastavení exekúcie podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK, a preto rozhodná doba neuplynula a k zastaveniu exekúcie podľa ZoUNEK nedošlo, a preto odvolací súd odvolanie oprávneného prejednal.

25. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že exekučné konanie začalo dňa 21.08.2013, kedy oprávnený spísal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice, ktorým žiadal oprávnený, aby súd poveril uvedeného súdneho exekútora na vykonanie exekúcie voči povinnému na sumu 250 Eur. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 09881/11 zo dňa 08.03.2012, právoplatný dňa 16.04.2012 a vykonateľný dňa 19.04.2012. Súd prvej inštancie dňa 16.04.2014 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 21.01.2016 doručil oprávnený súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré súdny exekútor postúpil exekučnému súdu dňa 03.02.2016. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, keď exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pretože úverová zmluva bola zabezpečená zmenkou, avšak pri jej vystavení veriteľ porušil § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z.. Súd prvej inštancie mal za to, že v danej veci, povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa.

26. V predmetnej veci ohľadne povahy právneho vzťahu, vzniknutého medzi účastníkmi zmluvy o úvere zo dňa 09.09.2010, je potrebné uviesť, že definícia spotrebiteľa v Občianskom zákonníku je podobná definícii spotrebiteľa podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak v smere ochrany spotrebiteľa a možnosti simulácie jeho iného postavenia je ešte prísnejšou. Kým z § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorej bol úver poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, výkladom Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru, že „nespotrebiteľom“ je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Pri povolaní je situácia komplikovanejšia z dôvodu, že toto môže byť vykonávané ako samostatne zárobková činnosť (slobodné povolania), ale aj v pomere obdobnom zamestnaneckému (napr. sudcovia). Práve nepochybná priraditeľnosť povolania ku konkrétnej skupine môže mať zásadný význam v prípadoch, kde by síce nemuselo ísť o spotrebiteľský úver, napriek tomu však môžu vzniknúť pochybnosti o tom, či tu ide o zmluvu spadajúcu aj pod úpravu spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ ide o povolanie vykonávané v režime obdobnom obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti ako aj o súvis uzavretia zmluvy (jej plnenia) s takýmto povolaním odberateľa, ide o vzťah nespádajúci pod úpravu spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že žalobca si opakovane počína tak, že pri uzatváraní zmlúv o úvere postupuje tak, aby boli vylúčené normy spotrebiteľského práva. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto povolaním či predmetom činnosti, uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon povolania“ resp. „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalobcu má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec. Akékoľvek dokazovanie ohľadne „povolania“ resp. „zamestnania“ spotrebiteľa by bolo nadbytočné a neefektívne. Ak teda v danom prípade aj účastníci exekučného konania uzavreli spornú zmluvu o úvere, v ktorom povinný v postavení dlžníka prehlásil, že predmetné finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, nie je možné ani túto aktivitu oprávneného vyhodnotiť ako konanie v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k predmetnej službe. Na základe uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie (porovnaj Krajský súd Nitra sp. zn. 25Co/113/2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 08. 2015 sp. zn. 8Sžo/45/2014), že ide o spotrebiteľský právny vzťah.

27. Obranu oprávneného, podľa ktorej povinný v dodatku k zmluve úvere uviedol, že poskytnuté finančné prostriedky použije na nákup výpočtovej techniky považuje odvolací súd za účelovú, pretože odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že veriteľ opakovane predkladá aj v iných konaniach dodatky k zmluve o úvere, v ktorých je uvedené, že poskytnuté peňažné prostriedky budú použité na nákup výpočtovej techniky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že dlžník v žiadosti o úver uviedol, že je dôchodca a poberá dávky zo Sociálnej poisťovne, pričom jeho mesačné príjmy dosahujú 242,60 Eur ako dôchodok. S ohľadom na uvedené, potom odvolací súd nemal preukázať, že dlžník v čase uzatvárania úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a ani, že mu bol poskytnutý úver na účel zamestnania alebo povolania.

28. Pri preskúmaní dôvodnosti podaného odvolania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluvu o úvere taktiež považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej oprávnený ako dodávateľ (veriteľ) poskytol finančné prostriedky povinnému ako spotrebiteľovi (dlžník). Ide teda o vzťah, ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, t. z., že je nutné aplikovať spotrebiteľské právo.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodcovský súd od počiatku nepristupoval pri svojom rozhodovaní vo veci ako ku konaniu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ a vydal rozhodcovský rozsudok aj napriek tej skutočnosti, že žalobca (oprávnený) si uplatňoval svoj nárok titulom zmenky. Uvedená úverová zmluva napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto rovnako ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd považuje za neprípustné, aby bol spotrebiteľský vzťah zabezpečený formou zmenky. Rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 09881/11 vyplýva, že zmenková suma vo výške 250 Eur pozostávala z istiny vo výške 210 Eur, poplatku za zasielanie upomienok vo výške 40 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 250 Eur od 07.07.2011 do zaplatenia a zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 250 Eur do zaplatenia. Zmluvou o úvere poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 150 Eur, z ktorej sumy 30 % predstavuje sumu 45 Eur. Keďže podľa uvedeného ustanovenia § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vystavenia zmenky veriteľ smie prijať od dlžníka na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len takú zmenku, ktorá je zabezpečovacou a na ktorej zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške súčtu aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a výšky príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere), je zrejme, že zmenka bola vystavená

v rozpore s § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zmenková suma mohla byť vystavená maximálne na súčet výšky aktuálnej výšky nesplateného úveru a príslušenstva maximálne vo výške 30 % z istiny poskytnutého úveru. Ak bol teda úver poskytnutý dlžníkovi na sumu 150 Eur, nie je možné, aby nesplatená časť istiny úveru predstavovala 210 Eur. Ak by aj odvolací súd pripustil, že úver nebol splatený ani čiastočne, teda nesplatená časť istiny úveru by bola 150 Eur + 30 % z istiny poskytnutého úveru, t. j. 45 Eur, potom je zrejmé, že ak bola zmenková suma 250 Eur, táto prevyšovala najvyššiu možnú zmenkovú sumu. Ak oprávnený na základe dohody o vyplnení zmenky vyplnil na blankozmenke zmenkovú sumu vo výške 250 Eura, porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, v súlade s ktorým ju mohol vyplniť najviac vo výške 195 Eur (za predpokladu, že nebola splatená celá istina úveru). Na základe uvedených skutočností odvolací súd preskúmal exekučný titul z hľadiska občianskeho práva alebo z hľadiska ochrany spotrebiteľa podľa osobitných právnych predpisov a dospel k záveru o existencii dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

30. Odvolací súd v súvislosti s Doplnením návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 03. 02. 2016 poukazuje na to, že toto podanie neobsahuje žiadne nové a rozhodujúce skutočnosti, ktoré by zavážili pri závere odvolacieho súdu v tom smere, že ďalšie vedenie exekúcie by bolo v súlade so zákonom. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah zmenkou, ktorú povinný vystavil dňa 08.09.2010 v prospech remitenta - oprávneného, je takéto zabezpečenie spotrebiteľského úveru neprípustné. Vychádzajúc zo zistení súdu prvej inštancie ohľadom zmenkovej sumy, odvolací súd jednoznačne súhlasí so závermi súdu prvej inštancie, že zmenka je navyše aj v priamom rozpore s dobrými mravmi.

31. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, pretože celý postup od zabezpečovacej zmenky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade zabezpečovacej zmenky, ktorá nemala byť vystavená a následne prijatá veriteľom na podklade zabezpečovacej zmenky.

32. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k rozhodnutiu o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako rozhodnutie vo výroku vecne správne.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému povinnému nepriznáva voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom

zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).